

τόν κυρίεσε τέτοια συγκίνησις ὥστε ἔγινε κατάχλωμος. Ἡ γυναῖκα του πού βρισκόταν κοντά του μόλις τόν εἶδε νά κινρινίσει ἀνησύχησε καί πλησιάζοντάς τον ρώτησε :

— Τί τρέχει πάλι ; Κι' ἄλλες στενοχώριες ; Μὴ στενοχωριέσαι ! Κάνε κουράγιο ! Ὑποφέραμε τόσο πολλές στενοχώριες...

— Μὰ ὄχι... τοῦναντίον... ψιθύρισε ὁ μουσουργός, πού ἀπ' τὴ συγκίνησί του δὲν κατώρθωνε οὔτε νά μιλῆσῃ καν.

— Τοῦναντίον ; ... τί θά πῇ αὐτό ;

— Τὸ γράμμα αὐτὸ εἶνε ἀπ' τὸν Παγκανίνι...

— Αἱ, λοιπόν ;

— Ὁ Παγκανίνι μοῦ στέλνε εἴκοσι χιλιάδες φράγκα !

Πρέπει νά σημειωθῇ ὅτι ἡ οἰκογένεια τοῦ Μπερλιόζ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ βρισκόταν σὲ ἀπερίγραπτη οἰκονομικὴ ἀθλιότητα. Γι' αὐτό, ὅπως ἦταν φυσικὸ, ἡ γυναῖκα τοῦ μουσουργοῦ ὅταν ἄκουσε τὴν ἀπίστευτὴν ἐκείνην εἰδησίαν ἔνοιωσε τρελλὴ χαρὰ. Ἐτρέξε λοιπὸν στὸ διπλανὸ δωμάτιο καὶ φώναξε τὸ γυιὸ της.

— Λουδοβίκε ! Λουδοβίκε ! Ἐλα δῶ γρήγορα. Ἐλα μαζί μὲ τὴν ἀδελφὴ σου. Ἐλάτε νά εὐχαριστήσετε τὸ Θεὸ γιὰ τὸ καλὸ πού ἔκανε στὸν πατέρα σας !...

Καὶ τρελλὴ ἀπὸ χαρὰ ὀγκάλιασε τὸ σύζυγόν της φωνάζοντάς του : — Τὰ βλέπεις ; τὰ βλέπεις, πού δὲν πρέπει ν' ἀποθαρρύνεσαι.

Ἄκουσε τὴν φωνήν της καὶ ἔβγαλε τὴν οἰκογένειάν του ἀπὸ τὸν οἰκονομικὸν ἀπολέπτον.

Ἡ εὐγενικὴ ἐκείνην χειρονομία τοῦ Παγκανίνι ἐκτός τοῦ ὅτι ἔβγαλε τὴν οἰκογένειάν του ἀπὸ τὸν οἰκονομικὸν ἀπολέπτον, ἔδωκε καὶ ἕνα ἄλλο πολὺ πρὸς εὐχάριστο ἀποτέλεσμα.

Ἦταν μιὰ θριαμβευτικὴ ἀναγνώρισις τῆς ἀξίας τοῦ μουσουργοῦ, ἀναγνώρισις ἀπὸ μιὰ μουσικὴ ἀσθένεια, τὸν Παγκανίνι ὁ ὁποῖος ἦταν τὸ μουσικὸ ἰνδάλμα τῶν Παρισίων τὴν ἐποχὴ ἐκείνην.

Ἡ εἰδησίς ἐκκυκλοφόρησε τὴν ἴδια μέρα σ' ὅλο τὸ Παρίσι. Οἱ ἐχθροὶ τοῦ μουσουργοῦ μὴν ἔξερον τί νὰ κάνουν ἀπ' τὸ κακὸ τους, τὰ ἔβαλαν ὄχι πρὸς τὸν Μπερλιόζ ἀλλὰ μὲ τὸν Παγκανίνι.

Ἐνας μάλιστα ἀπ' αὐτοὺς ἔλεγε :

— Ἐγὼ δὲν εἶμαι πλούσιος. Ἄν εἶχα τὴν περιουσίαν πού ἔχει ὁ Παγκανίνι θά ἔκανα περισσότερα.

Ὅλες ἡ ἐφημερίδες ὁμως σχολίασαν εὐνοϊκὰ τὴν γενναία καὶ εὐγενικὴν χειρονομίαν τοῦ Ἰταλοῦ βιολιστοῦ. Ὁ περίφημος μάλιστα μουσικὸς κριτικὸς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης Ζανὲν ἔγραψε ἕνα ὑπέροχο ἄρθρον στὴν «Ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων», στὸ ὁποῖο ἐξεθεύαζε τὸν Μπερλιόζ.

Ὅταν ἔπειτα ἀπὸ λίγες μέρες ὁ Μπερλιόζ ἔγινε καλὰ, σηκώθηκε καὶ πῆγε στὸ σπίτι τοῦ Παγκανίνι, στὴν ὁδὸν τῆς Νίκης, γιὰ νά τὸν εὐχαριστήσῃ. Ὁ Παγκανίνι ἔκανε μόνος του τὸν συνειθισμένον περιπάτον μέσα στὴν αἴθουσα τοῦ μπλιάρδου τοῦ μεγάρου του. Μόλις ἀντίκρουσε τὸν Μπερλιόζ, τοῦ ἀνοίξε τὴν ἀγκαλιά του. Οἱ δύο ἐκείνοι ἄνδρες ἀγκαλιάστηκαν τρυφερά. Ἐπειτα ὁ Παγκανίνι πλησιάζοντας τὸν μπλιάρδον χτύπησε μὲ θυμὸ τὴν γροθιά του ἐπάνω σ' αὐτό, λέγοντας μὲ τὴν πνιγμένη ἀπ' τὴν λαρυγγίτιδα φωνή του :

— Τώρα ὅλοι ἐκείνοι πού σκάρωναν φιλιππικὸς ἐναντίον σας δὲν θά τολμήσουν νά ξαναποῦν τίποτε, γιατί ὅλος ὁ κόσμος ξέρει πὼς ἐγὼ νοιώθω ἀπὸ μουσικὴ καὶ πὼς δὲν συγκινούμαι εὐκόλως.

Καὶ πραγματικὰ, ἡ χειρονομία ἐκείνη τοῦ Παγκανίνι ἦταν ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἀναγνώρισεως τῆς ἀξίας τοῦ Μπερλιόζ ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμον...

ΑΚΡΟΝ ΑΩΤΟΝ ΖΩΟΦΙΛΙΑΣ

Ἡ ζωοφιλία στὴν Ἀμερικὴ δὲν ἔχει ὄρια, φθάνει δὲ πολλὰς φορὰς στὴν ὑπερβολήν. Τὶς παραμονὴς τῶν Χριστουγέννων κάποιος «σύνδεσμος προστασίας τῶν ζώων» τῆς Νέας Ὑόρκης, ἀνήγγειλε ὅτι τὸ βράδυ τῆς παραμονῆς θά στήσῃ σὲ μιὰ ἀπ' τὶς κεντρικώτερες πλατεῖς τῆς πόλεως, ἀπέναντι ἀκριβῶς ἀπ' τὰ γραφεῖα τῆς ἑνα Χριστουγεννιάτικου Δένδρου... γιὰ τὰ ζῶα ! Ὅλοι ὅσοι ἔχουν ζῶα, ἔγραψε τὸ ἀνακοινωθὲν πού δημοσίευσε ὁ σύνδεσμος στὶς ἐφημερίδες, δηλαδὴ ἄλογα, σκυλιά, γάτες κλπ., καὶ τὰ ἀγαποῦν, μπόρουν νά τὰ κουβαλήσουν στὸ μέρος πού θά στήνονταν τὸ Χριστουγεννιάτικο Δένδρον στὸ ὁποῖο θά εἶνε κρεμασμένα κουτιά μὲ διάφορα φαγητά, εἰδικῶς κατασκευασμένα γιὰ ζῶα.

Πολλοὶ θά κατακρίνουν ἴσως τὴν ὑπερβολικὴν αὐτὴν ζωοφιλίαν. Ἐντούτοις δὲν εἶνε ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῆς Ἀμερικῆς.

Οἱ Ἰάπωνες μετὰ τὸ Ρωσοϊαπωνικὸν πόλεμον ἔστησαν ἕνα κολλοσιαῖον μνημεῖον στὰ ἄλογα πού εἶχαν σκοτωθεῖ στὸν εἰματηρὸν αὐτῶν ἀγῶνα.

Ἐπίσης οἱ Γάλλοι μετὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον ἔστησαν σ' ἕνα χωριὸν τοῦ Σόμ, ἕνα μνημεῖον στὰ ἄλογα πού εἶχαν σκοτωθεῖ στὸν πόλεμον καὶ μάλιστα ἐτοίμασαν νά στήσουν καὶ ἄλλο ἕνα μνημεῖον, γιὰ τὰ σκυλιά τοῦ στρατοῦ πού εἶχαν φονευθεῖ στὶς διάφορες μάχες.

Τέλος σὲ διάφορες χώρας τῆς Ἀμερικῆς καὶ σὲ ὅλες σχεδὸν τὶς χῶρες τῆς Ἀνατολῆς, ὑπάρχουν εἰδικὰ ἄστυα γιὰ τὰ ζῶα, πού δὲν εἶνε εἰς θέαν νά ἐργασθοῦν. Στὸ Σουτεπούρ τῶν Ἰνδιῶν βρισκεται ἕνα μεγάλο ἄστυ, ὅπου φιλοξενοῦνται περισσότερα ἀπὸ χίλια γέρικα ζῶα, ἔλεφαντες, ἄλογα, μουλάρια, σκυλιά, τὰ ὁποῖα διετέλεσαν ἄλλοτε στὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἰνδικῆς Κυβερνήσεως.

ΑΠΟ ΠΙΑΝΤΟΥ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Τὰ ἔντομα τοῦ Βρεττανικοῦ Μουσείου

Οἱ σοφοὶ ἐπιστήμονες τοῦ Βρεττανικοῦ Μουσείου, ἀφοῦ παιδεύτηκαν ἐξῆς ὀλόκληρα χρόνια, ταξινόμησαν τέλος τὰ ἔντομα πού βρισκονται στὸ ἴδρυμα αὐτὸ καὶ κατάρτισαν πλήρη κατάλογόν τους. Ἡ ἐντομολογικὴ αὐτὴ συλλογὴ, ἡ ὁποία εἶνε ἡ μεγαλειτέρα τοῦ κόσμου, περιλαμβάνει 1.018.000 εἶδη ἐντόμων. Ὑπάρχουν σ' αὐτὴ 325.767 εἶδη χρυσαλλίδων ἀνήκοντα σὲ 41.210 κατηγορίαι καὶ 398 χιλιάδες κολεόπτερα, ἀνήκοντα σὲ 67.300 ποικιλίας. Ἡ μικροτέρα ποικιλία τῆς συλλογῆς αὐτῆς εἶνε τῶν ψευιδίων, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ὑπάρχουν μονάχα 140, 21 εἰδῶν. Τὸ Βρεττανικὸν Μουσεῖον ἐνισχύθηκε πολὺ στὸν καταρτισμὸν τῆς περιφήμου αὐτῆς συλλογῆς ἀπὸ πολυαριθμους δωρητάς. Μεταξύ αὐτῶν εἶνε καὶ κάποιος, ὁ ὁποῖος τὸν περασμένον χρόνον, προσέφερε μιὰ συλλογὴ ἀπὸ 230.000 ἔντομα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 31.130 ἦσαν χρυσαλλίδες, ὅλες ὁμως διαφορετικῆς.

Τὰ πάντα ματαιότης

Πρὸ ὀλίγων μηνῶν μιὰ μεγάλη ἐφημερίς τοῦ Λονδίνου ἀπηύθυνε στοὺς ἀναγνώστας τὸ ἐρώτημα ποῖα ἀπ' ὅλες τὶς ἐπίσημες προσωπικότητες τῆς Ἀγγλίας εἶνε πρὸς γνωστὴν τὸ λαόν. Ἡ ἀπάντησις ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεως αὐτῆς ἦσαν ὅλες σχεδὸν ἡ ἴδιαι. Τὰ ἐννέα δέκατα τῶν ἀναγνωστῶν τῆς ἐφημερίδος ἐβεβαίωσαν ὅτι ἡ πρὸς γνωστὴν τὸ λαόν προσωπικότης εἶνε ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας, τοῦ ὁποίου τὴν εἰκόνα δημοσιεύουν καθημερινῶς διὰ τὰ περιοδικὰ καὶ ἡ ἐφημερίδες.

Πρὸ μερικῶν ἡμερῶν, ὥστόσο, ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας θέλησε, ἕνα βράδυ μετὰ τὸ φαγητό, νά πάη μὲ δύο φίλους του σ' ἕνα κινηματογράφον.

Μόλις ἔφτασαν στὸν πρῶτον κινηματογράφον, ὁ πρίγκηψ, σάν ἀπλὸς ἰδιότης, διευθύνθηκε στὸ ταμεῖον γιὰ νά βγάλη τὰ εἰσιτήρια.

Μὰ ὁ ταμίας τοῦ εἶπε ἀπλά : Huse full ! δηλαδὴ : «Ἡ αἴθουσα εἶνε πλήρης !...»

Φαίνεται πὼς ἐκεῖνον τὸ βράδυ οἱ κινηματογράφοι τοῦ Λονδίνου εἶχαν πολὺ δουλειά, γιὰ τὴν ἴδιαν σκηνὴν ἐπανελήφθη καὶ στὸ δεύτερον καὶ στὸν τρίτον κινηματογράφον πού πῆγαν.

Κανείς ἀπ' ὅσους τοῖς εἶδαν δὲν ὑποψιάστηκε ὅτι ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς τρεῖς αὐτοὺς νέους ἦταν ὁ πρίγκηψ διάδοχος τοῦ θρόνου. Ὅσοσο αὐτὸς εἶχε ἀναμιχθεῖ μὲ τὸ πλῆθος πού συνωστίζετο μπρὸς αὐτὸν τοὺς κινηματογράφους.

Μονάχα τὴ στιγμὴν πού ἔφευγαν ἀπὸ τὸν τρίτον κινηματογράφον, ἕνας ζητιάνος τοῦ εἶπε :

— Πὼς μοιάζετε μὲ τὸν πρίγκηπα τῆς Οὐαλλίας !

— Ἀλήθεια ! τοῦ ἀπάντησε ἐκεῖνος. Μοῦ τὸ εἶπαν καὶ ἄλλοι αὐτό !

Καὶ ἔδωσε στὸν ζητιάνον τὰ χρήματα πού κρατοῦσε στὰ χέρια του γιὰ νά βγάλη τὰ εἰσιτήρια...

Μιὰ ἐκκλησία ἀπὸ ἕνα δέντρο !

Ἡ πόλις Σάντα-Ράβα, στὴν Καλιφορνία ὑπερηφανεύεται πολὺ γιὰ μιὰ ἐκκλησίαν της ! Κι' αὐτὸ γιὰ ὅτι ὅλα τὰ ὑλικά πού χρειάστηκαν νά χτισθῇ ἡ ἐκκλησία αὐτὴ προέρχονται ἀπὸ ἕνα καὶ ἕνα δέντρο ! Θεμέλια, στέγη, τοῖχοι, ἐσωτερικὰ στολίδια, ὅλα τελοσπάντων ὅσα χρησιμοποιήθηκαν γιὰ νά γίνη, ἐβγῆκιν ἀπὸ ἕνα γιγάντιον δέντρο κάποιου γειτονικοῦ δάσους. Ἀκούοντας αὐτό, θά φανταστήκατε ἴσως πὼς ἡ ἐκκλησία γιὰ τὴν ὁποία μιλάμε εἶνε κανένα μικρὸ παρεκκλήσιον στὸ ὁποῖον μπαίνουν οἱ περαστικοὶ διαβάτες γιὰ νά κάνουν τὸ σταυρὸν τους καὶ νά ψιθυρίσουν μιὰ βιαστικὴν προσευχήν. Ὁχι, ἡ ἐκκλησία τῆς Σάντα-Ράβα χωραεῖ διακόσους πιστοὺς.

Τὸ δέντρο ἀπὸ τὸ ὁποῖον πῆραν ὅλα τὰ ὑλικά γιὰ νά τῆ χτίσουν ὑψωνόταν στὴν ἀκρὴν κάποιου δάσους, στοὺς πρόποδες ἐνὸς βουνοῦ. Τὸ ὑπελόγιζαν ἡλικίας τοῦλάχιστον ὀκτὼ αἰώνων. Χρειάστηκαν οἱ ξυλοκόποι μιὰ ἐβδομάδα γιὰ νά τὸ κόψουν καὶ μῆνες ὀλόκληροι πέρασαν ὡς ὅτου τὸ δέντρο αὐτὸ νά μεταβληθῇ σὲ δοκάρια, σανίδια, κεραμίδια καὶ σὲ ὅτι ἄλλο χρειαζόταν γιὰ τὸ χτίσιμον τῆς ἐκκλησίας. Τὸ περιεργὸ ὁμως εἶνε, ὅτι μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκκλησίας, περισσεύει μιὰ μεγάλη ποσότης ξυλείας !

Τὸ τυπογραφεῖον τοῦ Βατικανοῦ

Κανείς ἀσφαλῶς δὲν θά ἔξερῃ ὅτι τὸ Βατικανόν, ἡ ἑδρα αὐτῆ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Καθολικῆς ἐκκλησίας, ἔχει μετὰ τῶν ἄλλων ἐγκαταστάσεων του, καὶ ἕνα πολυτελέστατον καὶ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἄριστον τυπογραφεῖον.

Τελευταία, κατόπιν διαταγῆς τοῦ Πάπα, τὸ τυπογραφεῖον αὐτὸ ἐπεξετέθη ἀκόμη περισσότερο καὶ ἐκμοντερνίσθηκε ἐντελῶς. Τοῦ λειοτάτου τυπογραφικὰ μηχανήματα ἡ ἐγκατεστάθησαν τε-

Ὁ Πάπας παρακολουθεῖ μὲ ἐνδιαφέρον καὶ ἡλεκτρικῶς μοτέρ, τὶς μεταρρυθμίσεις. Ὅταν ἡ ἐργασία τελειώσῃ, αὐτοπροσώπως ὅλες στὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τυπογραφείου καὶ γυναῖκες γιὰ νά ἐργάζονται στὶς λινοτυπικὰς μηχανάς. Μονάχα πού ἡ γυναῖκες αὐτῆς θά εἶνε καλόγηροι !...

